

Міражі

Драч Іван Федорович

Хижий вихор тне ножами,
Хиже сонце тяжко спить,
Сон виткими віражами
В міражі мої летить.

Мерехтять вони — облесні,
Чесним намірам чужі,
Безсловесні, безтілесні,
Надто знадні — міражі.

В них м'які льодисті пальці,
Крижанисті пазурі.
Думці, змореній весталці,
Душать шию в хитрій грі.

Душать ніжно — в напівсили,
Душать в пахощах імлі.
Поманили, полонили,
Хижим раєм облягли.

В міражів сухотні груди,
Астматичний подих-пах.
Ефемерністю марудить
Хтось когось в пісних пісках.

І тому у вирі знади,
Ставши й на піски-ножі,
Знати, знати, завжди знати:
Міражі — це міражі...

Постійна адреса: http://ukrlit.org/drach_ivan_fedorovych/mirazhi